

ปนัดดา มหิตานุกาภ 2555: การมองโลกในแง่ดี การปฏิบัติพัฒนาใจและความผาสุก
ทางใจของผู้สูงอายุอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์บัวทอง สว่างโสภากุล, M.S.
146 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมองโลกในแง่ดี การปฏิบัติพัฒนาใจ
และระดับความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา 2) ศึกษา
เปรียบเทียบความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุ ตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุอำเภอวังน้ำเขียว
จังหวัดนครราชสีมา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การมองโลกในแง่ดี กับความผาสุกทางใจ
ของผู้สูงอายุอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติ
พัฒนาใจกับความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-79 ปี ในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา
จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม
สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน, t – test, F – test , LSD (Least Significant Difference) และค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ(Level of significance) ที่ 0.05 และ 0.01

ผลการวิจัยพบว่า 1) การมองโลกในแง่ดีของผู้สูงอายุอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติ
พัฒนาใจและความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุอยู่ในระดับสูง 2) สภาวะสุขภาพ, ระดับการศึกษา,
การเป็นสมาชิกชมรม และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความผาสุกทางใจแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกทาง
ใจของผู้สูงอายุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และ 4) การปฏิบัติพัฒนาใจมีความสัมพันธ์
ทางบวกกับความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก